

IX. IN MEMORIAM...

AUREL DUȚU

În luna august a anului 2000 a plecat, în mod neașteptat, un distins istoric și un om a cărui viață s-a împlinit mereu cu activitatea Muzeului Municipiului București. Născut la Brăila, în anul 1928, într-o familie de muncitori a conștientizat de timpuriu valoarea lucrului bine făcut prin tenacitate, efort și seriozitate. În acest mod a abordat și studiile de istorie făcute în cadrul Institutului Pedagogic București și apoi la Facultatea de Istorie a Universității București, după o perioadă în care a lucrat ca muncitor din lipsa posibilităților financiare de a-și continua studiile. În anul 1959 se integrează colectivului de specialiști ai „Muzeului de Istorie al Orașului București” în calitate de muzeograf și apoi șef al secției de istorie modernă. Cu pasiune și dăruire participă la toate activitățile specifice: conferințe, sesiuni de comunicări sau organizarea de expoziții cu specializare spre perioada revoluției de la 1848 și a epocii lui Cuza. Un aport deosebit l-a avut prin studiile dedicate revoluționarilor bulgari care au locuit în București cu o atenție specială către Hristo Botev, ceea ce a determinat nominalizarea sa în Comisia mixtă româno-bulgară de istorie și cultură alături de distinșii istorici Virgil Cândea, Vasile Drăguț și Nicolae Ceachir.

După apariția revistei muzeului, Aurel Duțu va fi prezent aproape permanent în paginile acesteia cu articole care se remarcă, într-o epocă ce solicita mistificarea istoriei pentru interese politice, prin rigoarea informației științifice, și abordarea acelor probleme care se bazau pe documente și puteau evita comentariile. O atenție specială o va acorda unui aspect mai neglijat al cercetărilor, acela privind dezvoltarea industriei bucureștene de la manufactură la fabrică, cu toate problemele ce le implica aceasta: economice, tehnice dar și sociale. Din păcate, perspectiva continuării acestor cercetări s-a întrerupt brusc. Exista în portofoliu încheputul unei monografii dedicate schitului Darvari și o mulțime de fișe care se doreau a deveni istoricul străzii Călărași și poate alte intenții neexprimate dar gândite. L-am cunoscut către sfârșitul activității și ceea ce m-a frapat a fost *tinerețea cercetătorului*. Cu aceeași răbdare și pasiune căuta, investiga, încerca să descopere adevărul pe bază de documente și date certe. Și nu obosea..., efortul nu i se părea prea mare. Ore petrecute la Arhivele statului sau la Bibliotecă i se păreau o firească petrecere a timpului său. Se pensionase în 1988 dar a revenit în calitate de colaborator la „casa lui” din punct de vedere profesional MMB. A participat la organizarea unor noi expoziții, a făcut ordine în arhiva muzeului și acum, în august 2000, cu aceeași implicare acceptată fără rezervă a dorit să facă parte din colectivul ce pregătea realizarea expoziției „Arhitectură și urbanism în Bucureștii sec. XIX–XX”, a selectat obiecte, a dat idei cu experiența de muzeograf pe care o avea și a anunțat „Plec pentru o săptămână să mă odihnesc și apoi o terminăm, nu aveți nici o grijă”. Și a plecat peste o zi de tot.

Am pierdut un coleg dar mai ales am pierdut un om căci aceasta a fost trăsătura fundamentală a caracterului său: cinstea, onestitatea și dăruirea păstrate cu modestie. Aurel Duțu a fost un OM.

Cezara Mucenic

Bibliografia publicațiilor lui Aurel Duțu:

- „*Manufactura de tutun Belvedere*”. București, 2000. Volum elaborat cu Maria Duțu. Publicat de Muzeul Municipiului București.
- „*Orașul București la începutul sec. al XX-lea (1900–1918)*”. În volumul colectiv „*Istoria orașului București*”. București, 1965, pg. 372–293.
- „*Documente privind bombardamentele aeriene și începutul ocupației germane în București în primul război mondial*”. În: *Materiale de istorie și muzeografie*, 1966, 4, pg. 281–309.
- „*Preocupări ale Consiliului Municipal din București privind modernizarea industriei morăritului (1848–1900)*”. În: *București. Materiale de istorie și muzeografie*, 1967, 5, pg. 308–317.
- „*Administrația bucureșteană în timpul primariatului lui Barbu Ștefănescu Delavrancea*”. În: *București. Materiale de istorie și muzeografie*, 1968, 6, pg. 149–162.
- „*Realizări ale administrației bucureștene la începutul sec. al XX-lea*”. În: *București. Materiale de istorie și muzeografie*, 1969, 7, pg. 99–107.
- „*Considerații privind componența guvernului provizoriu de la Islaz*”. În: *București. Materiale de istorie și muzeografie*, 1969, 7, pg. 99–107.
- „*Manufactura de tutun „Belvedere”. Date pentru o monografie*”. În: *București. Materiale de istorie și muzeografie*, 1997, XII, pg. 216–219.
- „*Casa Nicolae Filipescu din București, strada Batiștei nr. 13*”. În: *București. Materiale de istorie și muzeografie*, 2000, XIV, pg. 219–223.